

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

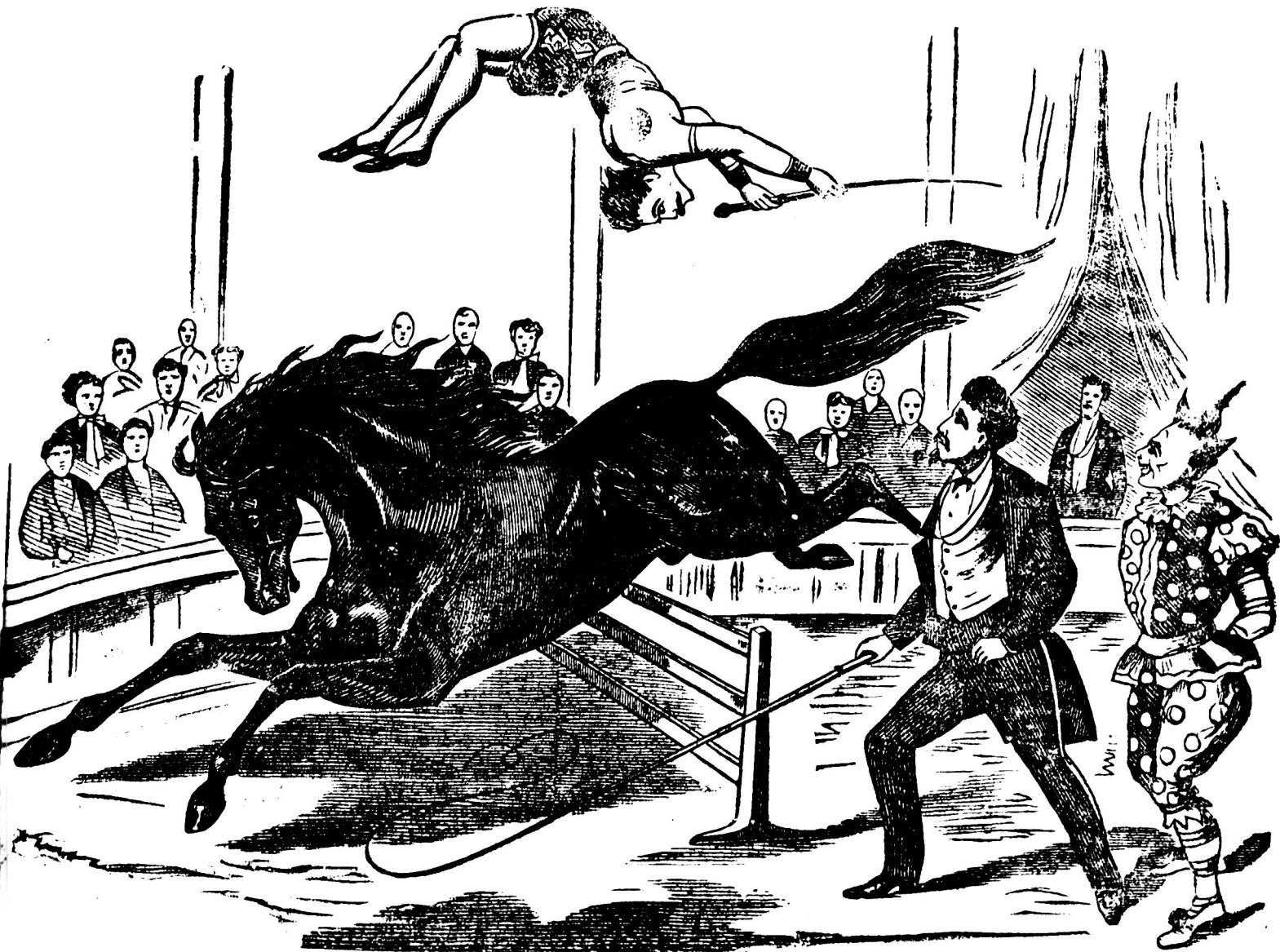
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11
Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσῶ 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΠΡΑΞΙΜΟΝ ΚΑΤΕΛΕΓΜΕΝΟΝ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΑΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΝ ΡΩΜΑΙΟΝ

Ἐξοχον ἵπποδρόμον τοῦ Ἰπποδρομίου Γκρέγορου.

Φτερά δὲν ἔχεις καὶ πετᾶς, ἀπάνω ἔστ' ἄλογό σου,
 Ὠραῖο ἴσάν τ' Ἀπόλλωνα στυλόνοις τὸν κορμὸ
 Καὶ ἑρηφάνειας ἀστραπαῖς σκορπᾶ τὸ μέτωπό σου
 Ἀπὸ τοῦ πλήθους γύρω σου τὸν ἐνθουσιασμό.

Μὲ τέτοιο τρέξιμο, θαρρῶ, ξεφεύγεις καὶ τὸ βόλι
 Κι' ὁ Χάρος δὲ θὰ πρόφταινε σὲ μάχη νὰ σὲ φθάση
 Ἄν ἡ καθαλαρία μας, μποροῦσε νὰ σοῦ μοιάση.
 Μὲ μία δυὸ σαλτότουμπαις θὰ παίρναμε τὴν Πόλι.

Τ Ε Λ Ω Ν Ε Ι Α Κ Α

I

ΕΙΣ ΚΑΡΑΤΖΑΝ ΤΟΝ ΤΕΛΩΝΟΚΡΟΥΣΤΗΝ

*Τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς τὴν Ὑδραν τὴν Λεραϊαίαν
Ἐκτόπησες καὶ ἐψόφησες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς,
Ἄλλ' εἶναι φόδος δὴναμιν μὴν ἀποκτῆση νέαν
Ἐρ ὅσω ὄλη Καρατζᾶς δὲν γίνετ' ἢ Ἐλλάς.*

II

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΕΝΤΑΣ

*Μὴν κλαίτε, καὶ τὰ δάκρυα ἔτον ἄνδρα δὲν ταιριάζουν
Γιὰ τὴ γυραῖκα μοραχὰ τὰ ἔπλασ' ὁ Θεός,
Μ' ἄρ ἦν' ἀπὸ μετάνοια, πολλοὶ τὰ λογαριάζουν
Καὶ τὸ ληστὴ, σὰν τὸ Χριστὸ, σχωρᾶνε ὁ λαός.*

III

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΝΟΡΚΟΥΣ

*Ἄ! ἔτσι ποῦ δικάζετε, σὺς πρέπει ἔτῃ Λαμία
Νὰ στείλωμ' ὅσους ἔκλεβατ' τοῦ Κράτους τὰ ταμεῖα.*

IV

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΝ ΓΡΥΛΛΟΝ Ο ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

*Σὺ Γρύλλε, τ' ἀνοιξιὰτικο γ' ἀλλάξῃς ὁδομὰ σου
Δὲν εἶσαι γρύλλος, ἀνοιξι δὲν ἔχεις ἔτῃ λαλιά σου,
Κρὺο χειμῶνα, παγωνιὰ μηνῆς, ὁποῦ γὰ σκάσης,
Ἄφοδ καταδικαστικὰς γρυλλίχης ἀποφάσεις.*

Ῥαμπαγάς.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΛΗΤΗΡΩΝ

καιρὸς νὰ τεθῇ σοβαρῶς ἐπὶ τοῦ τάπητος καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ὁ κ. Τρικούπης δὲν θὰ ᾔσκει ἀξίος τῆς ἐπωνυμίας τοῦ ἀναμορφωτοῦ, ἐὰν δὲν κατορθώσῃ ν' ἀναμορφώσῃ καὶ τὴν Ἀστυνομίαν ἡμῶν. Μὲ τὴν ἀπόλυσιν ἐνός ἢ δύο κλητῆρων παρεκτραπέδων. ὁ βέκτης, ἄλλως καὶ δραστήριος διευθυντῆς κ. Στατίκος; δὲν κάμνει τίποτε. Ἄφαιρετ' ἐν ἡ δύο κουνούπια ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸν κρασί, καὶ μᾶς λέγει: «Πίνετε ἐξ αὐτοῦ πάντες; τῶρα εἶναι καθαρὸν.» Ἄλλ' αὐτὸ ἔχει βαθύτερα, οὐσιωδέστερα ἐλαττώματα. Εἶναι ἀπὸ κακὸ μ ο σ τ ο, ζυνομίμον πλέον βιδάνιον καὶ θέλει χύσιμον, χύσιμον ὄλο. Ἡ Ἀστυνομία μας καθὼς ἔχει, εἶναι μέγα βυτίον ἀπλοτον ἀπὸ ἐτών, μὲ παλαιὰν λάσπην ἀπὸ τοῦ 1832. Ἐχει πιάσει πλέον, ἢ παληοθαρέλλα μας αὐτὴ, μ α γ ι ἄ διαφυορᾶς, σήψως ὄζυνομίματος. Ἡ ἐν αὐτῇ ζύμωσις ἀναταράσσει βόρβορον ἀθέσφατον. Δὲν ἀρκεῖ τὸ πλύσιμον αὐτῆς οὔτε διὰ θαλασσοῦ ὕδατος, οὔτε δι' ἀσβέστου. Μ' αὐτὰ δὲν ἐξαγνίζεται. Πρέπει, κθὼς εἶναι, ν' ἀπορριφθῇ, νὰ ξεσπεφανωθῇ, νὰ ξεπαγιωθῇ καὶ ν' ἀντικατασταθῇ διὰ

βυτίου ὄλων καινοουργῶς μὲ μ ο σ τ ο ν πρώτης ποιότητος.

Διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἀληθὴς ἀστυνομία, ἀπαιτεῖται ἐντελής αὐτῆς χειραρρασία καὶ ποδαρρασία ἀπὸ τῆς βουλευτοκρατίας, καὶ ἀσθηροσάτη ἐκλογὴ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου κλητῆρος. Ὁ Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν Πειραιῶς ἀνάγκη νὰ ᾔσκει ἀκμαῖος ἄνηρ ἐπιβαλλόμενος καὶ διὰ τῆς σωματικῆς αὐτοῦ ρώμης καὶ διὰ τοῦ ἠθικοῦ σθένους, πεπρωικισμένο; δι' ἐκτάκτου ἀγγιολίας, εὐγενῆς ὄπου δεῖ καὶ τραμπούκος ἐν ἀνάγκῃ, πολὺγλωσσος, εὐθὺς καὶ ἀκέραιος τὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ κατέχων ὄλα τὰ μυστήρια τῆς λωποδυτικῆς, ὡς ἂν εἶχε γρηματίσει λωποδύτης, ἰσχυρὸς τὴν μνήμην, ταχὺς τὴν ἀντίληψιν, ὄξος καὶ βαθὺς τὴν κρίσιν, μάντι; σχεδὸν καὶ βδελυστόμενος τὸ χαρτοπαικτεῖν, ἀλλὰ μεμυημένος εἰς ὄλους τοὺς δόλους καὶ τὰς χαρτοδακτυλοργίας τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος χαρτοπαικτῶν. Νὰ ᾔσκει ἀνθρωπος καὶ τῶν σαλονιῶν καὶ τῶν ταβερνεῶν, γνωρίζων πανταχοῦ πῶς νὰ φερθῇ. Ἄλλ; καὶ τοιοῦτον σπάνιον θησαυρὸν, τοιοῦτον λευκὸν κόρακα, ἢ μαῦρον κύνον ἂν εἴγομεν, ἠδύνατο νὰ ναυαγήσῃ ἄνευ ἐκλεκτοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ. Ἄνευ καλῶν κατωτέρων ὀργάνων καὶ ἰδίως ἄνευ ἱκανῶν κλητῆρων ἡ Ἀστυνομία εἶναι οἰκο-

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Κατεῖχεν ἐντελῶς τὴν τέχνην τοῦ θέλγειν τὸν σύζυγον διὰ τῆς ὀμιλίας, τοῦ συγκατεῖν αὐτὸν διὰ τοῦ ἀπροόπτου, τοῦ ὑποτάσσειν αὐτὸν, τοῦ ἀναγκάζειν αὐτὸν νὰ ἐκλιπαρῇ ὅ,τι δύναται ν' ἀπαιτήσῃ.

Ἡ Φατμέ εἶχεν ἱκανὴν ἐνστικτον ὄπως ἐννοήσῃ ὅτι δὲν ἦτο πλέον καιρὸς ν' ἀναμορφώσῃ ἑαυτὴν καὶ ὅτι μετὰξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Βάγιας ὁ ἀγὼν θὰ ἦτο πάντοτε ἀνισός, ἂν συνήπτετο ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν θελγήτρων.

Ἡ δὲ περὶ τῆς ἰδίας ἥτιος βεβαιότητος ἐπηῦξανε τὸ πρὸς τὴν ἀντίζηλον μίσος αὐτῆς. Τὴν ἀπεστρέφετο, τὴν ἀπρηχθάνετο τόσοσιν τῶρα, ὥστε ἐλησμονεῖ σχεδὸν νὰ ζηλοτυπῇ τὴν

Ζαϊδὲ χανοῦμ, τὴν εὐτυχῇ μητέρα τοῦ εὐνοουμένου υἱοῦ τοῦ Ῥουστέμ.

Ἐπὶ τέλους ἡ Ζαϊδὲ ἦτο ἀπλῶς μία Κιρκασία ἀγορασθεῖσα τοῖς μετρητοῖς, ἀνυψωθείσα εἰς τὸν βαθμὸν νομίμον συζύγου ἐξ ἰδιοτροπίας τοῦ πασσά· ἡ Ζαϊδὲ ὑπερεῖχε μόνον τῆς Φατμέ καθ' ὅσον ἔτεκε διάδοχον. Ἡρκεῖτο δὲ εἰς τὸ πλεονέκτημα τοῦτο καὶ δὲν προσεπάθει παντάπασιν νὰ ἐφελκύσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ ἀθέντου.

Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐγήρασε καὶ ἐπλησίαζεν ὁ καιρὸς καθ' ὃν δὲν θὰ ἀπήλαυε πλέον τῆς εὐνοίας τοῦ πασσά.

Ἐξ ἐναντίας δὲ ἡ Βάγια ἦτο ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ τῇ αἴγλῃ τῆς νεότητος καὶ τοῦ κάλλους. Ἀνῆκεν αὐτῇ τὸ μέλλον.

Ὅθεν ἡ Φατμέ ὄφειλε νὰ διευθύνῃ κατὰ τῆς ἐπικινδύνου ταύτης ἀνταγωνιστρίας πάσας τὰς κανονιστοισίας τοῦ γυναικειοῦ πυροβολικοῦ αὐτῆς, καὶ ἔπαυσε πρὸς στιγμὴν σκευορῶσα τὸν θάνατον τοῦ μικροῦ Ἀλῆ.

Ὁ λέων Σαῖτ ἐλάμβανε τακτικῶς καθ' ἑκάστην τὸ πρόβατόν του. Ἄλλ' ὁ εὐνοῦχος διήρχετο μακρὰς ὥρας εἰς μυστικά διαβουλίαι μετὰ τῆς προστάτιδος αὐτοῦ, καὶ ἐζήτουν ὄμοῦ μέσον ὄπως καταστρέψωσι διὰ παντός τὴν ἐπιρροὴν τῆς Βάγιας.

Ἡ Φατμέ εὗρεν αὐτὸ, σκεπτομένη ὄλοεν περὶ τῶν αἰτίων τῆς δυσμενεῖας εἰς ἣν ὑπέπεσε.

Διανοήθη ὅτι ἔπρεπε νὰ πολεμήσῃ τὴν Βάγιαν διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὄπλων, διὰ τῆς χάριτος, τῆς φιλοπαιγμοσύ-

αυτό τὸ πολυδύρον Σοῦλι, ἐξ οὗ βεβαίως θὰ ἔπινον ὕδωρ καὶ οἱ Μαυροθηνομάχοι.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥ. — Ὁ κ. Στροῦμπος ἐπιμένει γνωμοδοτῶν ὅτι ὀδοστρωσία δὲν χρειάζεται, διότι καὶ μ' ἐστρωμέναις τὰς ὁδοὺς ἡμῶν ὁ κομιστὴς θὰ μᾶς ἐπισκέπτεται ἐξωθεν. Συμβουλεύει δὲ νὰ μείνουν καθὼς ἔχουσιν οἱ ὁδοί, ἀλλὰ νὰ σκουπίζονται καλὰ καλὰ καὶ νὰ καταβρέχωνται Ὁ δὲ ΡΑΜΗΓΑΣ συμφωνεῖ μὲ τὸν ἐντιμον προλαλήσαντα, διότι ἐβαρύνθη τὰ τόσα σχεδία μὲ τὰ ὅποια τίποτε δὲν γίνεται ταχὺ καὶ ἀποτελεσματικόν. Μᾶς π ἦ ρ ε τὸ σ χ ἔ δ ι ο μ' αὐτὰ τὰ σχέδια. "Ἐπειτα τί ὁδοὺς νὰ πλακοστρώσῃς, ἀφοῦ δὲν ἔχει ἡ πόλις ὑπονόμους τῆς ἀθρωπιᾶς; θὰ ἐπέρογῃται συχνὰ πυκνὰ ἡ ἀνάγκη ἀνασκαφῶν τοῦ ἐδάφους, καὶ θὰ ἔχωμεν δὴ δόκλιρον ἱστορίαν μ α σ π ρ ο χ α λ ἄ σ μ α τ ο ς, εἰς τοὺς ὁδομους μας. θὰ μᾶς κοστίζῃ ὁ κοῦκκος γι' ἀπρόνοι. κύριε Φιλήμων, περιττὸν δὲ νὰ προσθέσωμεν τίς ὁ κοῦκκος ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει. κηρυττόμεθα ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς στρουμπείου γνώμης.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΦΟΜΟΙΩΣΕΩΣ. — Εἰς τὸ τηλεγραφικόν ἐνέσκηψε κολλητικὴ νόσος φοδερὰ δι' ἀνδράς, ὁ λεγόμενος τριχοφάγος, δι' οὗ ἀπειλεῖται ἡ ἐν αὐτῷ ἀφομοίωσις τῶν ἀνδρῶν πρὸς γυναῖκας καὶ ἀναστρέλλεται ἕως ἡ ἐφαρμογῇ τοῦ νέου μέτρου περὶ εἰσαγωγῆς γυναικῶν ἐκεῖ κ. τ. λ. Δύο κρούσματα σημειοῦνται μέχρι τοῦδε τῆς τριχολογῆς ταύτης ἐπιδημίας καὶ ἐκαπελεῖται ἡ ἀφομοίωσις τοῦ Σεμιτέλου αὐτοῦ πρὸς τὸν περιλάλητον καὶ ρ ω μ η τ ο ῦ μ ν η τ ο ν σπανόν τοῦ Πανεπιστημίου, τὸν συνώνυμόν του. Ὁ δὲ φίλος Μαυρογένης δὲν εἰσφέρει πλέον τί προφυλακτικὰ μέτρα νὰ λάβῃ, διὰ νὰ μὴ χάσῃ αὐτὸ τὸ φανερόν σημεῖον τῆς ἀνδρικοτητός του. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἡμέτερον φίλον κ. Πρίντζην, αὐτοῦ ὁ γωροφυλακτικὸς μύσταξ προκαλεῖ γιλιους τριχοφάγους ἔχει τριχας δυνατάς, ὡς πάγουσι, τὰς ὁποίας οὔτε χεῖρ Μαρίνου θὰ ἠδύνατο ν' ἀποσπάσῃ.

Ο ΣΟΥΜΑΡΙΑΣ ΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΛΕΙΨΥΔΡΙΑΣ. — Ὁ φίλος Σουμαρίας ὄσων κ' ἐν τὸν ἀπεμάκρυναν τῶν προσφιλῶν του ὑδραυλικῶν μεριμνῶν, ἐξακολουθεῖ νὰ φροντίζῃ περὶ τοῦ διψῶντος δήμου Ἀθηναίων ὅσον οὐδέτις πλέον ἄλλος. Διψᾷ, θαρρεῖς καὶ ὄψιος ἐν τῇ διψῇ ἡμῶν.

Διὰ τοῦτο ἐπέδωκεν ἀναφορὰν εἰς τὸ δημ. συμβούλιον δι' ἧς ὑποσχεται νὰ θεραπεύσῃ τὴν λειψυδρίαν, ἐντὸς δύο μηνῶν, ἐὰν διορισθῇ καὶ πάλιν. Γνωρίζει, λέγει, δύο ὑδραγωγεῖα μουσικὰ τὰ ὅποια θ' ἀποκαλύψῃ, κτλ. Ἡμεῖς νομιζόμεν ὅτι καλὸ θὰ ἦτο νὰ τὸν δοκιμάσῃ, καὶ τώρα καὶ ἂν τὸν ξαναπαύσῃ, ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας, διὰ νὰ ἐξαφθῇ ὁ ζῆλος του καὶ ν' ἀποκαλύψῃ ἀκόμη περισσότερα ὑδραγωγεῖα.

ΓΝΩΜΗ ΜΗΚΡΗ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΡΑΤΤΟΥ. — Ἡ κεραιὸν θραπέυεται, ἅμα φρονάζομεν ὅλοι κηάτω τὸ νερὸν καὶ ἀλλοτὸ τὸ κρασί το

ΔΥΑΗ ΓΝΩΜΗ ΜΗΚΡΗ. — Ὁ Τάνταλος ἦτο γελοῖος νὰ βασιλεύσῃ, ποὺ δὲν μπορούσε νὰ πῆ νερό. Δὲν θὰ εἶχε δοκιμάσει ποτὲ τοῦ κρασί.

ΣΤΟΝ ΚΑΘΩΝΑ. — Προχθὲς, τ' Ἀγγλιανιοῦ τοῦ κληδόνου, ἔθαλλον τὸν κληδὸνα καὶ εἰς τοῦ Τρικούπη καὶ εἰς τοῦ Δηλιγιάννη καὶ εἰς τοῦ Παπαμιχαλοπούλου καὶ εἰς ἄλλα πολιτικά σαλονία. Ἀποσπώμεν ἐκ τῶν κληδόνων αὐτῶν τὰ ἐξῆς τραγουδάκια.

Εἰς τοῦ Τρικούπη.
"Ἐπεὶ τοῦ ἰδίου τὸ ἐξῆς τῆς ἐξουσίας τραγοῦδι πρὸς αὐτόν:
Σ' ἀγαπῶ γιατί μου κάνεις,
    κάθε μου τρελλό χατήρι
Κι' ἄς ζηλέψ' ὁ Δηλιγιάννης
    "Ἐξ' ἀπὸ τὸ πανηγύρι.

Εἰς τοῦ Δηλιγιάννη, εἶπε τὸ ἐξῆς τραγοῦδι ἡ κυρία ἐκλογὴ τῆς Θεσσαλίας:

Δὲν μὲ γελάσαν μὲ κρασί
    Διψοῦσα γιὰ νερό,
Μ' αὐτὸ νὰ μὲ ποτίσῃς σὺ
    Δὲ μπόραγες, θαρρῶ
Στεγνὸ, ξερὸ τὸ γῶμά μου
    γιὰ τὸ νερὸ διψοῦτε
Καὶ καταρράκτας μου ἄταξιν.
    γιὰ πὲς μου ποιά μπορούτε
Στῆ θέσι μου φερμένη
    Νὰ μείνῃ διψασμένη:
Νερό! νερό! ἐφώναζα
    Κι' ἐγὼ ἄν τὴν Ἀθήνα,
Κι' ἡ δίψα μου φοδερῆζε
    Ἐπὶ κράτος ὅλο πείνα.
Σὲ τέτοια μία συφορά
    Γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα
Σὺ Δηλιγιάννη τὸ πολὺ
    θὰ μὸς ἄταξες σουμάδα!

Εἰς τοῦ Παπαμιχαλοπούλου τραγοῦδισην ἡ Ἐξουσία:
Βλέπεις ἐκεῖ τὸ Κεντρικὸ
    Ποῦ ἀναψε καὶ καίει;
Κάποιοι ἀγάπην ἔλασσε
    Καὶ κίθεται καὶ κλαίει!

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Ἄσμενος προλαγορεύει ὁ ΡΑΜΗΓΑΣ τὴν ἐν τῇ προσφιλῇ πόλει τὸν Πατρῶν ἀραιγνὴ συνάδελφον, ἧτις φέρει τὴν ἐπιγραφὴν **ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡῶΝ**, ἐκδοστικὰ κατὰ Τετάρτην καὶ Σάββατον καὶ τιμᾶται δέκα λεπτῶν. Καλῶς γραφομένη εἶναι ἐφημερίς μὲ ὅλα τῆς καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ προσδύσῃ. Δὲν τῆς λείπει τίποτε. Ἐχει καὶ ἐλαφρὸν μέρος ἀκόμη, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν **ΧΡΟΝΙΚΑ**, ἐξ οὗ ἀποσπώμεν τὸν ἐξῆς ἀκροταλεύτιον διάλογον:

Γίνεται λόγος περὶ μουσικῆς. Ἐκαστος ἔχει τὴν ἰδίαν τὸν Ὁ κ. Γαστριδῆς:
— Ὁ καλλιτερος μουσικὸς τόνος εἶνε τὸ φά... εἰς ξένο τραπέζι.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΙΝΗ

Ἐὸδος Ἐρμοῦ ἄριθ. 14, παραπλευρῶς τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας.

Ἐκομίσθησαν πάλιν ἀρώματα καὶ μῦρα νωπότατα, καὶ πάντα τ' ἀπαιτούμενα πρὸς καλλωπισμὸν καὶ ἐξωραϊσμὸν τοῦ προσώπου καὶ τῆς κόμης. Σάπωνες δίδοντες λευκότητα καὶ ἀβρότητα εἰς τὴν ἐπιδερμίδα τῶν χειρῶν. Λαιμοδέται, χειρῶν κτλ. κτλ. Τὸ κουρεῖον μὲνει ἀνοικτὸν διαρκῶς μέχρι τῆς 11 ὥρας τῆς νυκτός, μὲ τεχνίτας πάντοτε ἐτοίμους ὅπως περιποιηθῶσι τὸν πελάτην.
Τὸ κατάστημα δέχεται συνδρομητὰς μηνιαίους ἐντὸς αὐτοῦ ἡ κατ' οἶκον.
Τελευταία ὥρα. — Ἐβθασαν, ἐβθασαν καὶ τ' ἀναμενόμενα εὐ ὠ δ η μ ο λ υ β ὀ κ ὄ ν δ υ λ α.